

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Човек је окружен браћо и сестре, безбројним чудесима Божијим које постоје и о којима слуша. Како је величанствено видети звездано небо у ведрој ноћи, како је дивно видети шарено цвеће по ливади, по пољима, како је добро видети лице брата свога и срести се са њим. И сва та чудеса Божија знана и незнана, и оно што видимо и знамо, то је само један мали део, једна капља у мору према ономе што не видимо и не знамо. Зато је човек љубопитљив, знатижељан, све жели да пита, све жели да сазна, нарочито данас око ове савремене технике, која је са допуштењем Божијим измишљена. Интернет и остала чудеса Божија. Тако да је човек целог живота у једном знаку питања. Стално пита и стално жели да сазна нешто што до тада није сазнао. Гледа вести, слуша радио, путује по белом свету, открива непозната места, и тиме се исцрпљује савремени човек.

А има једно питање, које углавном никада нам не долази у главу, да га поставимо себи и Господу своме. То је питање које је данас у Јеванђељу поставио онај младић један, који приђе Христу и упита га једно питање упућено у име целог рода људскога, у име свих нас, и оних пре нас и ових данас који смо: *Шта треба да учиним да добијем живој вечни?* То је најважније питање и то је најважније сазнање које треба да добијемо! И Господ одговара младићу а одговара и свима нама. Шта нам треба да чинимо да добијемо живот вечни. Човек је зато створен браћо и сестре, створен и послат у овај свет, да живећи овде одређени број година 50, 80 или 100 да овим животом заслужи живот вечни. Циљ нашега постојања и послања у овај свет јесте стицање живота вечнога, наслеђе живота вечнога. Е то је млади

човек. Ко би очекивао од младића да се бави таквим питањима. А ето бавио се. И Господ њему одговара: *Ако хоћеш да наследиш живо̄и вечни чини за̄овесӣи.*

Тај одговор Господа Христа важи и за нас данас, после 2000 и више година, како су те речи Господње изговорене. Оне дају одговор на најважније питање човека: *Како да добијем живо̄и вечни?* Држи заповести. А младић радознао: *Које?* У Старом завету има много заповести које је Бог рекао јеврејском народу, поред оних десет заповести које се држе, има и других које је Бог открио јеврејском народу. Зато младић и пита: *Које.* И Господ му не набраја све заповести. Али неколико: *Не укради, не убиј, не чини њрељубу, не њожели ниш̄та ш̄то је њуђе,* (дакле само неке основне) *њош̄у оца и ма̄ш̄ер своју.* И то. А младић вероватно да је био васпитан у закону Божијем одговори: *Па ја њо све имам од младос̄и своје, све сам ја њо сачувао, али осећам да ми још неш̄то фали, још ми неш̄то недос̄таје.* Хтео би још више, да буде још сигурнији да ће добити живот вечни. И додаје питање: *То сам ја све сачувао, ш̄та ми још недос̄таје?* Е онда Господ даје коначно решење: *Ако хоћеш савршен да будеш, иди њродај све ш̄то имаш њодај сиромасима, и имаћеш бла̄о на небу.* А младић кад то чу, показа се да није спреман, да оно што је држао заповести да су то биле формалности само. Да није спреман на неку већу жртву. И окрете се и оде жалостан. Зашто? Јер Јеванђеље вели да беше веома богат и беше му жао да троши своје богатство, како му Господ рече.

И онда Господ са сажалењем додаје оне речи: *Како је њешко бо̄а̄ш̄оме ући у Царс̄тво небеско. Лакше је камили да њрође кроз ӣлене уши, не̄о бо̄а̄ш̄оме да уђе у Царс̄тво небеско.* То још више зачуди Његове ученике, Апостоле, па

га упиташе: *Па добро онда, ко се уо̄ишӣе може с̄иасӣи? И Господ даје и ту одговор и решење: Ш̄ио је људима немо̄иуће, њо је Бо̄иу мо̄иуће.*

Ето браћо и сестре, то је то главно и основно питање, које ми треба себи да постављамо свакога дана и свакога часа. И да пазимо на одговор Господа Христа који је рекао младићу. Да ли ми држимо заповести Божије? Да ли по њима живимо? Да ли се по Јеванђељу управљамо? Да ли није и наше срце привезано за богатство овоземаљско, као срце онога младића? Јер кад каже Господ да је тешко богатоући у Царство небеско, Он није одређивао ко је богат.

Ми људи то чинимо и сматрамо милионере да су богати. Оне које имају велика имања, велико богатство, да су они богати а ми да нисмо, да ми не спадамо у ту групу. Није тако браћо и сестре, није тако. Није битно колико је богатство, битно је да ли смо везани за њега. Богат је сваки онај, који је везан за било какву земаљску пролазну ствар! Макар то била једна шиваћа игла. Ако сам везан за њу и било би ми жао да је некеме поклоним или да је изгубим, значи да је моје срце везано за тај мали предмет, који се зове шиваћа игла. Значи није битно колико имамо, него колико смо везани за оно што имамо.

Господ хоће да се ослободимо земаљских брига. Зато и каже: *Где је бла̄о ваше, онде је и срце ваше.* И тиме показује у ствари да је богат сваки човек. Када погледамо шта нам је све Господ дао: дао нам је очи да гледамо, уши да слушамо, језик да се споразумевамо. Јел то мало богатство? Па то је непроцењиво благо! Људи би дали све што имају да излече неку своју тешку болест, а камоли да сачувају очњи вид,

или слух или моћ говора. Дакле сваки човек је богат и пребогат даром Божијим. Јер Бог подели оне таланте, како говори у Светом писму. Једноме даде пет, једноме два, једноме један. Свакоме према моћи његовој. То је поделио своје благо Господ, не да би смо га закопали у земљу и чували само за себе, него да би смо га умножавали. И тако човек све своје способности треба да умножава, да увеличава и тако да прославља Господа Бога свога. Да не буде везан не само за ништа материјално, него ни за самога себе. За своја чула, за своје очи. Ако треба и без очију.

Многи су лишени телеснога вида али су душом прогледали. Као онај слепи од рођења у Јеванђељу што се помиње. Он је добио телесни вид али је и духом прогледао, душом прогледао. Тако и ми треба да сачувамо оно што нам је Бог дао. А да не будемо везани за било шта пролазно и материјално. Онда ћемо бити спремни да наследимо живот вечни и да добијемо Царство небеско! Бити везан за материјално богатство, то подразумева сва овоземаљска уживања. Летовања, путовања, страсти, грехе који су нам омилили. Свега тога треба да се одрекнемо и да држимо заповести Господње. То је браћо и сестре наука данашњег Светог Јеванђеља, и повод за ту науку дао је тај млади човек, младић, који је поставио питање и у наше име, шта да чинимо да добијемо живот вечни!

Нека би Господ и нама даровао снаге духовне и телесне, да и ми испунимо бар онај први део одговора који је Господ дао. Држи заповести! Оно што је Господ заповедио! И када Господ шаље Апостоле на проповед Он каже: *Идиџе њо целоме свѣѣу и научиѣе људе да држе све шѣо сам вам заѣоведио*. Све што је Господ заповедио, све је то дужност

наша да то испунимо. И тако да добијемо живот вечни у Царству Христа Бога нашега и да тамо и ми са свима Светима славимо Оца и Сина и Светога Духа, кроза све векове и сву вечност. Амин!